

17.

Ssnjeh a lód najdalschich by- wernych krajinow.

Hdyž wot podrohi (aby rejžie) psches Afriku
štyšchimy, steji nam hnydom psched woczemi a
duchom, kaš dyrbi pucžowař husto w suchej
wulkej pušzini hłodu a lacžnosžie dla kónž wšacž;
nikomu paš so móžno nesda, so móhli tež pucžo-
warjo w najšywernischej Amerizy móžnje wot
lacžnosžie cžwilowany byč. Honerjo sa koš-
matej swjerinu dyrbja husto wulku lacžnosž psche-
cžerpicž, runjež na smersnenym morju steja; haj
šjedženy šnjeh powetschuje lacžnosž a wušuscha
krš taš, so cžlowekej bolosž nacžini. — W naj-
wyschich krajach połnóžneje aby šywerneje Ameriki
šnjeh pschi spoczatku šymy pada. Potom pschi jaš-
nym nebju žałošnje mersne, taš dołho hacž ptacžki
a mhty pschibliženje naljecža nepschipowedaju.

Nowy šnjeh wodnjo swercha rostaje, w nožy
paš sašo smersne, a taš nastane hładki lodowy
šchpihel, na kotrymž šanje a honitwař na šwojich
želešnych stupnjach kaž ptacžk nimo lecža. Tudy